

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 52.230 van 15 maart 1995
in de zaak A. 61.485/IV-14.926.**

In zake : Georges VANHAEREN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. COVELIERS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Edelinckstraat 17

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

D E R A A D V A N S T A T E , I V e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Georges VANHAEREN op 22 december 1994 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 19 oktober 1994, waarbij hij niet gemachtigd wordt het beroep van privé-detective uit te oefenen;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. STEVENS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 1 februari 1995 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 februari 1995;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
H. COVELIERS, die verschijnt voor verzoeker, en van
Bestuurssecretaris M. KINDT, die verschijnt voor de
verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
J. STEVENS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Gelet op het bij artikel 91 van het proce-
durereglement vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat het enige concrete gegeven
dat tot staving van de weigering tot machtiging in het
bestreden besluit tegen verzoeker wordt ingebracht, als
volgt is verwoord :

"Overwegende dat betrokkene inbreuk gepleegd heeft
op het vermelde koninklijk besluit nr. 22 van
24 oktober 1934 door op te treden als zaakvoerder van
een coöperatieve vennootschap; dat daarvoor tegen hem
een minnelijke schikking werd uitgevaardigd; dat de
feiten derhalve genoegzaam bewezen zijn;

Overwegende dat de betrouwbaarheid van betrokkene
door de feiten ernstig aangetast is";

Overwegende dat als annulatiemiddel ver-
zoeker onder meer aanvoert dat een interpretatie van de
wet van 19 juli 1991 tot regeling van het beroep van
privé-detective volgens welke "iedereen die een minne-
lijke schikking heeft ontvangen blijkbaar onbetrouwbaar
is", "manifest indruist tegen de ratio legis van deze
wet";

Overwegende dat in de termen van het opschrift van hoofdstuk III van de eerste titel van Boek II van het Wetboek van Strafvordering de minnelijke schikking "verval van de strafvordering voor sommige misdrijven tegen betaling van een geldsom" heet; dat ook blijkens artikel 216bis van dat wetboek, welk artikel het enige artikel van genoemd hoofdstuk III vormt, de minnelijke schikking verval van de strafvordering tot gevolg heeft; dat derhalve bij minnelijke schikking de feiten strafrechtelijk niet bewezen worden op de enige manier waarop zij strafrechtelijk bewezen kunnen worden, namelijk door een uitspraak van de strafrechter; dat bovengenoemd artikel 216bis er niet eens blijk van geeft dat het aanvaarden van een minnelijke schikking een schuldbekentenis inhoudt; dat dus vooralsnog niet valt in te zien hoe in het bestreden besluit gesteld kan worden "dat de feiten derhalve genoegzaam bewezen zijn"; dat het middel ernstig is;

Overwegende dat verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ziet in het feit dat de bestreden beslissing hem "onmiddellijk (zet) voor het feit dat hij totaal gebroodroofd wordt vermits hij zijn beroep niet meer kan uitoefenen";

Overwegende dat daarmee voldoende is aangetoond dat er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is;

Overwegende dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

Overwegende dat artikel 17, § 4, van de voormelde gecoördineerde wetten het volgende bepaalt :

"(...) Indien de schorsing is bevolen, wordt binnen zes maanden na de uitspraak van het arrest uitspraak gedaan over het verzoekschrift tot nietigverklaring";

dat een zo korte termijn zich niet verdraagt met de gewone termijnen van de rechtspleging; dat deze laatste derhalve dienen te worden ingekort zoals wordt aangegeven in het onderstaande dictum,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het ministerieel besluit van 19 oktober 1994, waarbij Georges VANHAEREN niet gemachtigd wordt het beroep van privé-detective uit te oefenen.

Artikel 2.

De termijn voor het indienen van de memories van antwoord en van wederantwoord wordt beperkt tot dertig dagen.

De termijn voor het indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen.

Artikel 3.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftien maart 1900 vijfennegentig,
door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	J. DE BRABANDERE,	staatsraad,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.